

Vilanova i la Geltrú 15 de gener del 1939

Volguda mama:

Com els ciomcs que van a fer "bolos" anant d'un cantó a l'altre de mon carregat amb ll'equipatge, fem nosaltres recorrent Catalunya de banda a banda.

El dilluns passat, dia 9 a la tarda, varem sortir de Falset i en camió, després de passar per Borges del Camp, "la Tira", una sèrie de pobles i d'anar amunt i avall per les carreteres, arribarem a quarts de tres del matí a El Vendrell en quina església, que en l'actualitat es magatzem de la Federació de Sindicats Iguals de Catalunya, varem dormir fins a les vuit; aleshores a peu ens dirigírem cap a la Bisbal del Penedès. Aquí varem estàs-hi fins el dijous; les dues nits que varem passar-hi dormirem en una pallissa. El dia abans de marçar, a la tarda, varem anar a Llorenç i i altres cinc companys per haver estat designats per a fer de pastors i patir un sumat de festius des d'aquest poble, fins no se's sei a l'afusca o fins a on l'ordre es revoca i han dir-nos que hi tornessim l'endemà. El dia següent hi tornarem, però com que segons ells diquerem haurien d'anar a Reus, no varem poder demostrar els nostres coneixements del nou ofici de pastor. Ja estarem tots a dalt del camió per anar a Reus, quan per tal de que aquest no anés massa carregat varen fer-ne baixar uns quants, entre ells a mi, que hauríem d'anar-hi en un segon viatge. Eren les tres de la tarda quant la camioneta tornava, creiem nosaltres que a buscar-nos, però resulta que venia carregada amb els materials companys amb que hauríem marxat. Va passar que en arribar a Tarragona varen trobar els de la companyia de Panificació que havien enganyat Reus i se'n entraren.

A l'acompanyat poble de Llorenç vaig trobar en Segarra; va dir-me que tenia el paquet que us havia demanat i que ja me l'entregaria qualsevol moment.

Aquella matinada tarda i després d'unes hores d'espera van venir sortir cap a Vilanova i la Geltrú on hem trobat. Aquí la nostra missió es la de fer llimps pels fons en un petit bosc situat a uns tres quilòmetres de la vila.

Com veureia vaig acostant-me a rosaltres cosa que hem causa molt alegria i potser a no tingué gaire temorem a reunir-nos tots.

Per aquí estic força bé malgrat els sorolls del canoneig que contínuament se sent del front i les alarmes i els bombardejaments del front i pobles del voltant.

Així vaig rebre la llettra de la meva germana del dia 2 del corrent.

El portador de la present es de la família en quina casa vaig dormir tant-sols una nit, perquè després ens han obligat a fer-ho el cuartel. Desitjaria que li donés la millor acollida possible, car ells se m'han ofert per tot el que pogués convenir-me, i per si altra volta proposessim anar-hi a dormir. Ell li donaria tota mena de detalls i li explicaria com hem trobat.

Altra vegada el plat d'alumini i el paper que voreu enviar-me s'haurà perdut; havia indicat al chofer de la nostra camioneta que quan passés per Montblanc, el recollis, però com no hi havia estat no va poder-ho fer. Avui estant aquella vila en poder dels "francs" se n'hauran apofitat ells d'algún moro o italiana a l'ora d'ara si està menjant el ranxo.

En diumenge, a la tarda i està en el quartel escribint junt amb un altre company, fa uns moments hi ha hagut un ric de rebambori, han passat uns avisos feixistes i sembla que no lluny d'aquí han llenyat alguns boscos i han ametrallat, tot seguit però ha retornat la calma.

Amb la nova mobilitació de l'eneu hi entra el meu germà, degut en quina situació es troba, si ingressaria com a veterinari o si ho faria en el laboratori com pensava fer-ho.

Molts records a tots, petits al Juanito i vostre rebuts del seu fill.

José Piques